

השלמה מההשומות (סימן ב')

וְאֶלָּו הם י"ב פקודין. א' ייחוד י"ג. ב' ליראה את י"ג. כ' למגdu דעתך דין ואות אגר טב וכ"ג. ד' לקדש את י"ג. ה' להתפלל בכל יום שחרית מנוחה ערבית. ו' לעסוק בתורה. ז' למיל את הבן. ח' קדש לי כל בכור. ט' תפילה. י"א מזוזה. י"ב למஸור נפשו בדקות (ה'). אלו הם י"ב פקודי שמור. א' שלא למיחב רבו לעובדה זרה. ב' שלא למני מגדל לעובדה זרה. ז' אל תפנו ונ"ו (שלא) להרהר אחריהם. ד' לא תשתחוה להם. ה' שלא לאתפפייא, דהיינו לא תעבדם. ו' שלא להחליף יהודא דמאריה דמיינו הheimer. ז' שלא להרהור, דהיינו לא תתורו ונ"ו. ח' שלא לשאול באזב. ט' שלא לשאול בידעוני. י"א שלא לדרש אל המתים.

לשון הקודש

פעמים שהתפورو ישראל בין העמים, ואו כתוב (שם ט) ואמרתם ביום ההוא הוזו לה קראו בשמו ונ"ו.

השלמה מההשומות (סעיף ט)

ואלו הן י"ב מצות: א' יהוד ה'. ב' ליראה את ה'. ג' לדעת שיש דין וייש שבר טוב וכו'. ד' לקדש את ה'. ה' להתפלל בכל יום שחרית מנוחה ערבית. ו' לעסוק בתורה. ז' למיל את הבן. ח' קדש לי כל בכור. ט' תפילה.

י"א **דְלָא לְמַעַבֵּד חֶרְשִׁין דְהִינּוֹ וְחֹבֵר חֶבֶר.** י"ב **וַיְשִׁם אֱלֹהִים אֶחָרִים שֶׁלָּא תַזְבִּירוּ:** (עד כאן מההשומות).

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת כָּל הַדָּבָרִים הָאֱלֹהִים. (שמות כ) **כָּל הַדָּבָרִים, כְּלֹלָא דָא,** הוּא **כְּלֹלָא דְכָלָא,** **כְּלֹלָא דְלַעֲילָא וְתַתָּא.**

אָנָּבִי, רֹא **דְעַלְמָא עַלְאָה,** בְּרוֹא **דְשָׁמָא קְדִישָׁא** יְהֻזָּו. **אָנָּבִי,** **אַתְגָּלִיא וְאַתְגָּנִיז.** **אַתְגָּלִיא בְּרוֹא קְדִישָׁא דְכְרָסִיא,** **דְסִיחָרָא קְיִמָּא בְּשָׁלִימוֹ בְּחַדָּא,** **בְּד שְׁמָשָׁא שְׁלָטָא,** **וְסִיחָרָא אַתְגָּהִירָת,** **וְלִית לָה שְׁבָחָא,** **בְּר שְׁבָחָא** (דף צ"א ע"א) **דְגָהָרָא דְגָהִיר עַלְהָה.**

אָנָּבִי, **בְּאַשְׁלִימוֹ רָזִין דְשָׁלִימוֹ דְבוֹרָסִיא לְתַתָּא,** **וְאִסְתָּלְקוּ חִיּוֹן קְדִישָׁין,** **וְאִיהִי אַתְתִּקְנָת בְּתִקְוָנָהָא.** **וּבְד אִיהִי שְׁפִירָא בְּחַיוֹן,** **וּבְעַלְה אָתִי לְגַבְהָא,** **בְּדַיִן אַקְרֵי אָנָּבִי.**

לשון הקודש

בַּיקְעָנוּנִי. י - **שֶׁלָּא לְדַרְשׁ אֶל הַמְתִים.** יא **הַשֵּׁם הַקָּדוֹש יְהֻזָּו.** אָנָּבִי, גַּלְהָ וְגַנְגָּנוּ, גַּנְלָה בְּסִוד קְדוּשׁ שֶׁל הַכְּפָא, שְׁהַלְבָנָה עוֹמְדָה בְּשִׁלוּמוֹ בְּאֶחָד, כַּשְּׁהַשְּׁמֶשׁ שׂוֹלֵט וְהַלְבָנָה מְאִירָה, וְאַיִן לָה שְׁבָח פָּרָט לְשִׁבָּח שֶׁל הָאוֹר שְׁמַאיָּר עַלְהָ. אָנָּבִי, בְּהַשְּׁלָמָת סּוֹדוֹת שֶׁל שִׁלוּמוֹת שֶׁל הַכְּפָא לְמַטָּה, וְהַתְּעַלְוּ הַחַיוֹת הַקְּדוֹשָׁות, אָנָּבִי, סּוֹד שֶׁל הָעוֹלָם הַעֲלִיוֹן בְּסִוד

אנבי, רָזָא דכָלָא בְחַדָא, בְכָלָלָא דכָל אֲתֹונָן,
בְשִׁבְילֵי אָוּרִיאִתָא, דְגַפְכוֹ מִנוֹ רָזָא עַלְאָה,
בְהָאֵי אָנְבֵי, תְלִין רַזְוֵן עַלְאֵין וִתְתַאֵין. אָנְבֵי, רָזָא
לְמִיחָב אָגָר טָב לְצַדִיקִיא, דְקָא מַחְקָן לֵיה וְגַטְרִי
פְקוּדִי אָוּרִיאִתָא, בְהָאֵי, אִית לְזֹן בְטַחְוֹנָא בְדַקָא חַזִי
לְעַלְמָא דָאָתֵי, וִסְימָנִיך (בראשית מא) אָנֵי פֶרְעָה.

אנְבֵי וְלֹא יְהִי לְךָ אַתָּמָר בְּרָזָא דָאָוּרִיאִתָא,
וְדָא אֵיהּ זְבוֹר וְשָׁמֹור. אָנְבֵי, רָזָא סְתִימָא
וְגַגְיוֹ, בְכָל אִינְזָן דְרַגְיָן דְעַלְמָא עַלְאָה, בְכָלָלָא
חַדָא. וּבְיַן דָאַתָּמָר אָנְבֵי, אַתְחָבָר כָלָא בְחַדָא,
ברָזָא חַדָא.

אנְבֵי, רָזָא דְתַרְיוֹן בְּרַסְוֹן. אָנֵי יְיָ דְכּוּרְסִיא אַחֲרָא
(נ"א אָנֵי בְּרוּסִיא חָרָא. ב', בְּרוּסִיא אַחֲרָא עַלְאָה).

לשון הקודש

– אָנֵי פֶרְעָה.
אנְבֵי וְלֹא יְהִי לְךָ גָּאָמָר בְסָוד הַתּוֹרָה,
וְיוֹחָן זְבוֹר וְשָׁמֹור. אָנְבֵי, סָוד נְסָתָר וְגַנְוָן
בְכָל אַוְתָן דְרַגְיָן שֶׁל הָעוֹלָם הַעֲלֵיוֹן
בְכָלָל אַחֲר. וּבְיַן שָׁנָאָמָר אָנְבֵי, הַתְחָבָר
הַכָּל בְאַחֲר, בְסָוד אַחֲר.

– אָנְבֵי, סָוד שֶׁל שְׁנִי בְּסָאות. אָנֵי ה' –
שֶׁל בְּסָא אַחֲר. (אָנֵי – בְּסָא אַחֲר. ב' – בְּסָא אַחֲר
עַלְיָ�).

והיא הרתקנה בתקוניה. ובשהיא יפה
למראה ובעה בא אליה, או נקרעת
אנְבֵי.
אנְבֵי, סָוד שֶׁל הַכָּל בְאַחֲר, בְכָל שֶׁל
כָל הָאוֹתִיות בְשִׁבְילֵי הַתּוֹרָה שִׁיצְעָאו
מִתּוֹךְ סָוד עַלְיוֹן. בְאָנֵי הַזָּה תְלוּיִים
עַלְיוֹנים וְתְחִתּוֹנִים. אָנְבֵי, סָוד לְתַת
שְׁכָר טָוב לְצַדִיקִים שְׁמַחְכִים לוֹ
וְשֻׂמְרִים את מִצּוֹת הַתּוֹרָה, בָוָה יִשְׁרָאֵל
לָהֶם בְטַחְוֹן בְרָאוי לְעוֹלָם הַבָּא, וִסְימָנָך

אנכי, דָקָא אַתְדָבִי מִקְדָשָא, וּנוֹכֵרָה לֹא אַתְקַרְבָ בְהַדִּיה, וּמִקְדָשָא נְהִיר בְלַחֲדוֹי, דָקָא אַתְבָטֵל בְהַהִיא שְׁעַתָּא יִצְרֵר הָרָע מַעַלְמָא, וּקְוִידָשָא בְרִיךְ הוּא אַסְתָלָק בִּיקְרִיה בְלַחֲדוֹי, וּבְדִין אַתְמָר אַנְכִי יְיָ אֱלֹהִיךְ. רְזָא שְׁלִים, בְשָׁמָא קְדִישָא. א': לִיחָדָא רְזָא דְשָׁמָא קְדִישָא בְדָרְגָוִי, לְמַתָּנוֹי חָדָ. בְגַין דְרָזָא דִילִיה אֵיתָו ו'. נ': רְזָא לְמַדְחָל מִקְוִידָשָא בְרִיךְ הוּא, וּלְמַגְדָע דְאִיתָ דִין וְאִיתָ דִין, וְאִיתָ אֶגֶר טָב לְצִדְיקִיא וּפּוֹרָעָנוֹת לְרִשְׁעִיא. בְגַין דְרָזָא דִילִיה ה' תִתְאַה.

כ': לְקָדָשָא שָׁמָא קְדִישָא בְכָל יוֹמָא, לְאַתְקַדָשָא בְדָרְגֵינוֹ קְדִישֵין, וְלְצָלָאָה אַלְזָתָא לְגַבִּיה בְכָל יוֹמָנוֹ, לְאַסְתָלָקָא בְתָרָא עַלָּאָה, רְזָא דְכִורְסִיא עַלָּאָה, עַל גַבִי חִינּוֹן עַלָאַין, בְדָקָא יְאֹת, וְרָזָא דִילִיה ה' עַלָּאָה.

לשון הקודש

אנכי, שֶׁבְשָׁנְטָהָר הַמִּקְדָשׁ וּנוֹכְרִי לֹא לִירָא מִן הַקָּדוֹשׁ בָרוּךְ הוּא וְלִדְעָת שִׁישׁ יִקְרָב אֱלֹיו וְהַמִּקְדָשׁ מְאִיר לְבָדוֹ, שָׁבָרִי הַתְּבָטֵל בְאוֹתָה שְׁעָה יִצְרֵר הָרָע מִן הָעוֹלָם, וְהַקָּדוֹשׁ בָרוּךְ הוּא הַתְעַלָה בְכֻבוֹדוֹ לְבָדוֹ, וְאֹנוֹ נְאֹמֵר אַנְכִי ה' אֱלֹהִיךְ. סּוֹד שְׁלָמָם בְשָׁם הַקָּדוֹשׁ. א' - לְיִתְרְסָוד הַשָּׁם הַקָּדוֹשׁ בְדָרְגָוֹתָיו לְהִזְהִיר אֶלְיוֹן, סּוֹד שֶׁל הַכְּפָא הַעֲלִיוֹן עַל גַבִי

בְכֻבוֹדוֹ לְבָדוֹ, וְאֹנוֹ נְאֹמֵר אַנְכִי ה' אֱלֹהִיךְ. סּוֹד שְׁלָמָם בְשָׁם הַקָּדוֹשׁ. א' - לְיִתְרְסָוד הַשָּׁם הַקָּדוֹשׁ בְדָרְגָוֹתָיו לְהִזְהִיר אֶלְיוֹן, מִשּׁוּם שְׁפָטוֹדָוּ הוּא ו'. נ' - סּוֹד

י': לאַשְׁתָּדָלָא בָּאוֹרִיתָא יִמְכָּא וְלִילִי, וְלִמְגֹועֵר גּוּרוֹ, בְּרוֹא לְתִמְנָה יְוָמִין, וְלִקְדָּשָׁא בְּכֶרֶא. וְלֹאֲנָחָא תְּפִילִין וְצִיצִית וְמַזּוֹּה. וְלִמְמָסֶר נְפָשָׁא לְגַבֵּי קָדְשָׁא בְּרִיךְ הָוּא, וְלֹאֲתַדְבְּקָא בֵּיהַ . אַלְיאַן אַיִנּוֹן תְּרִיסֶר פְּקוּדִין אַחֲרֵנוּן דְּאַיִנּוֹן בְּרוֹא דְּאַנְכִּי, בְּלִלְאַ דְּזַבּוֹר. וְאַתְּ דָא, לֹא אַתְּ חַלְפֵּבָא אַחֲרָא, דָא בְּגַיְן דְּאַיְהִי יְהִי רְאוֹא עַלְּאָה, בְּלִלְאַ דְּאוֹרִיתָא, וּבְאַלְיאַן תְּרִיסֶר, אַיתְ תְּרִיסֶר מְכִילִין דְּרַחְמִי, דְּתַלְיִין מְנִיחָה, וְתַדְּ שְׁלַטָּא לְמַהְוֵי תְּלִיסֶר.

לא יְהִי לְהָ, רְאוֹא דְּשַׁמּוֹר, בְּתִלְתָּ מְאָה וְשַׁתִּין וְחַמְשָׁ פְּקוּדִי אֹרִיתָא. לְיְהִי רְאוֹא דְּלָא לְמִיחַב יְקָר וְרָבוֹ לְאֱלֹהָא אַחֲרָא. לְיְהִי מְגַדְּלָא דְּפָרָח וְסַלִּיק

לשון הקודש

החיות הָעַלְיוֹנוֹת בְּרָאוֹי, וְהַסּוֹד שָׁלוֹה הַעַלְיוֹנָה. יְהִי לְהַשְׁתְּדֵל בְּתוֹרָה יוֹם וְלִילָּה, וְלִמְולֵא מִילָּה בְּסֻוד לְשָׁמָנָה יְמִים, וְלִקְדָּשָׁ הַבָּכָר, וְלֹהֲנִית תְּפִלִּין וְצִיצִית וְמַזּוֹּה, וְלִמְסֶר אֶת הַנֶּפֶשׁ לְקָדוֹשׁ-בָּרוֹךְ-הָוּא, וְלִהְרַבֵּק בּוֹ. אַלְיהָ הַן שְׁתִים עֲשָׂרָה מִזּוֹת עַלְיוֹנוֹת שְׁבּוּלּוֹת מְאָתִים שְׁלֹשִׁים וְשָׁשִׁים מִזּוֹת אַחֲרוֹת שְׁחָן בְּסֻוד

בְּאוֹיֵרָא. דְלֹא יִסְטֵי לְבָא, לִמְבָנֵי לְה לְאֱלֹהָא
אַחֲרָא, בְּמַה דְאִית רֹזֵא, דְבָזֶגֶה מְגַדֵּלָא. (לְאֱלֹהָא אַחֲרָא)
לֵי: דְלֹא לִמְפָנֵי בְּדִיּוֹקָנָא דְעַבּוֹדָה זָרָה, דְלֹא
לְהַרְהָרָא אַבְתְּרָהָא, דְלֹא לְסָגָדָא, וְלֹא לְאַכְפִּיא
גְּרֵמִיה לְאֱלֹהָא אַחֲרָא.

א': דְלֹא לְחַלְפָא יְהוָה דְמִרִּיה, בְּגַיִן טַעֲנוֹן
אַחֲרָגִין. א': דְלֹא לְהַרְהָרָא דְאִית אֱלֹהָא
אַחֲרָא בָּר מַנְיָה. א': דְלֹא לִמְסְטֵי בְּתֵר בִּידֵין
וַדְכּוֹרֹן, בָּרוֹזָא דְיַיְקָנָא דָאָדָם, וְלֹא בְּדִיּוֹקָנָא
אַחֲרָא. א': דְלֹא לִמְשָׁאֵל מִן מַתִּיא, וְלֹא לִמְעַבֵּד
חֶרְשִׁין. א': דְלֹא יוֹמֵי בְּפּוּמוֹי, בְּשַׁמָּא דְאֱלֹהָא
אַחֲרָא. עַד הַכָּא, תְּרִיסְרָא אַחֲרָגִין, דְאִינּוֹן פְּקוּדִי
שְׁמֹור. וּבְאַלְיוֹן תְּרִיסְרָה, תְּלִיּוֹן תְּלִתְמָה וְחַמְשִׁין
וְתְּלִתְמָה פְּקוּדִי דְשָׁמֹור אַחֲרָגִין, דְבְלִילָן בְּאַלְיוֹן
תְּרִיסְרָה, וְרוֹזָא דָא אַנְכִי.

לשון הקודש

אחר, ל' – מְגַדֵּל שְׁפָ悠ָה וְעוֹלָה בְּאוֹיר,
שְׁלָא יִסְטֵה הַלְבָב לְבָנוֹת לְאֱלֹהָה אַחֲרָה,
בָּמו שִׁישׁ סּוֹד שֶׁל בּוֹנָה מְגַדֵּל (לְאֱלֹהָה אַחֲרָה).
ל' – שְׁלָא לְפָנוֹת בְּדוּקָן שֶׁל עַבּוֹדָה
זָרָה, שְׁלָא לְהַרְהָר אַחֲרָה, שְׁלָא
לְהַשְׁתַּחַווֹת וְלֹא לְכֻפּוֹת עַצְמוֹ לְאֱלֹהָה
אַחֲרָה.
א': שְׁלָא לְהַחְלִיף הַיחִידָה שֶׁל רְבוּנוֹ
אַחֲרוֹת שָׁהָם מִצְוֹת שְׁמֹור, וּבְשִׁתְמִים

אמֶר רבי שמעון, tuo תניין, אָנֹכִי בְּלֹא דַעַיְלָא
וַתֵּתֶא, בְּלֹא דַעַלְאֵין וַתֵּתֶא, בְּלֹא דַחֲיוֹן
קְדִישָׁן, דְבָלִילָן בֵּיה, בְּלֹא הוּא בְּרוֹא דָאָנֹכִי. לֹא
יְהִי לְךָ לְתַתָּא, רֹא דְתַרִיסֶר חַיּוֹן תַּתָּא.

לֹא תַעֲשֵׂה לְךָ פֶּסֶל. פֶּסֶל מִהָּוּא אָתָר עַלְאָה,
מִהָּוּא אָתָר קְדִישָׁא. פֶּסֶל. פֶּסֶל תְּדַזֵּשָׁא
דָאִיהוּ רֹא דְטַעַוָּא אַחֲרָא. וֹרֹא דָא, בְּמַה דָּאָת
אמֶר (יחזקאל א) וְאָרָא וְהִגְאָה רֹוח סֻעָרָה בָּאָה מִן הַצְפֹּן
וְגוּ. וְכָל תִּמְוֹנָה הַדָּא הוּא דְבָתִיב, (יחזקאל א) וְאָש
מַתְלִקְתָּה. בַּי אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהִיךְ, בְּגַיּוֹן לְאַתְעַרָּא לְבָא
לְגַבְיִ עַיְלָא, וְלֹא לְגַחְתָּא לְתַתָּא וְלֹא לְמַקְרֵב לְתַרְעָ
בִּיתָא. אַל קְנָא, דְקָנָה אִיהוּ בְּהָוָא אָתָר.

לשון הקודש

עשירה הַלְלוּ תְּלִוּת שֶׁלֶשׁ מֵאוֹת
חַמְשִׁים וְשֶׁלֶשׁ מֵאוֹת שֶׁל שְׁמוֹר אַחֲרוֹת
שְׁבָלוּלָה בְּשִׁתְיִם עַשְׂרֵה הַלְלוּג, וּסְזָרָ זָה
אָנֹכִי.

אמֶר רבי שמעון, עוד שנינו, אָנֹכִי –
בְּלֹל שֶׁל מַעַלָה וּמַטָה, בְּלֹל שֶׁל עַלְיוֹנִים
וְתַחַתּוֹנִים, בְּלֹל שֶׁל חַיוֹת הַקְדוֹשָׁות
שְׁבָלוּלָה פּו, הַפְלֵל הוּא בְּסָזֶר שֶׁל אָנֹכִי.
לֹא יְהִי לְךָ – לְמַטָה, סָזֶר שֶׁל שִׁתְיִם
עַשְׂרֵה חַיוֹת הַתְּחִתּוֹנוֹת.

שהקנאה היא באותו מקום.

וְרֹזֵא דָא, (משליל) תחת שלוש רגזה אָרֶץ. וְאֵיתָו לֹא
תַּעֲשֶׂה לְהָ, חָדָר. פֵּסֶל, תְּרֵין. וְכָל תְּמֻונָה,
תִּלְתָּ. וְאָרֶץ דָא, עַל דָא (ד"ף צ"א נ"ב) אֲתִרְגִּיזָת.

פְּקַד עָזָן אָבוֹת עַל בָּנִים עַל שְׁלִישִׁים וְעַל רַבִּיעִים.
(שמות כ) **אַלְנָא חָדָא**, דָאִינְצִיב חָדָא, וְתְּרֵין
וּמְגִין, וְתִלְתָּ זְמִינָן, וְאַרְבָּעָ זְמִינָן, וְאַתְּפַקֵּד עַל חֹבֵי
קְדָמָאי, אָב וּבָן. שְׁלִישִׁי וּרְבִיעִי חָדָר הוּא כֵּד לֹא
אֲתָתְקָנוּ, וְלֹא חִיַּשׁ לְאֲתָתְקָנוּ, וּבָן בְּהַפּוֹכָא דָא,
לְאַיְלָנָא דָאֵיתָו אֲתָתְקָנוּ בְּדָקָא חָזֵי, וְקָאִים עַל
קְיוּמִיה (נ"א בְּרִין) וְעֹשֶׂה חִסְדָּן וְגֹן.

לֹא תְּשָׁא, (שמות כ) רֹזֵא דָא הָא אָזְקָמוֹתָה חַבְרִיאָא.
בְּגִינַן דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כֵּד שְׁתִיל עַלְמָא,
אֲטַבָּע גֹּו תְּהוּמִי, צְרוֹרָא חָדָא, חַקִּיקָא בְּשָׁמָא
קְדִישָׁא, וְאֲטַבָּע לְהָ לְגֹו תְּהוּמָא. וּבְדָ מִיא בְּעָזָן

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

וּמְזֹד זֶה - (משליל) תחת שלוש רגזה אחד הוא בְּשָׁלָא התתקנו ולא ח'שש
ארץ. וְהָא, לֹא תַּعֲשֶׂה לְהָ - אחד. פֵּסֶל
לְהַתְּקָנוּ, וּבָן בְּהַפּוֹךְ שֵׁל זֶה, לְאַיְלָן
- שְׁנִים. וְכָל תְּמֻונָה - שְׁלִישָׁ. וְאָרֶץ זוּ
עַל זֶה הִיא הַתְּרִבּוֹת.

פְּקַד עָזָן אָבוֹת עַל בָּנִים עַל שְׁלִישִׁים וְעַל
רַבִּיעִים. אַיְלָן אֶחָד שְׁנַנְטָע פָּעָם וּפָעָם
וּשְׁלִשָּׁ פָּעָם וְאַרְבָּעָ פָּעָם, וְגַפְקֵד עַל
חַטָּאים רָאשׁוֹנִים אָב וּבָן. שְׁלִישִׁי וּרְבִיעִי

לְסַלְקָא, חִמְאָן רֹזָא דְשֶׁמָא קְדִישָא, חַקִיק עַל הַהְוָא
צְרוֹרָא, וַתִּבְינֵן וַיְשַׁתְּקִיעֵן, וַתְּדַרֵין לְאַחֲרָא, וַיְשַׁמֵּא
דָא קִיְמָא עַד יוֹמָא דָא, גַו תְּהוֹמָא.

וּבְשֻׁעַתָּא דְאוּמִין בְּנֵי נְשָׂא עַל קְשׁוֹט, בְּקִיּוֹמָא
דְקָשׁוֹט, הַהְוָא צְרוֹרָא סַלְקָא, וַיְמַכְּבֵלָא
הַהְוָא אֹמֶאָה, וַאֲהַדֵּר וַאֲתַקִּים עַל תְּהוֹמָא, וַעֲלַמָּא
אֲתַקִּים, וַהֲהָוָא אֹמֶאָה דְקָשׁוֹט קִיִּים עַלְמָא.

וּבְשֻׁעַתָּא דְאוּמוֹ בְּנֵי נְשָׂא אֹמֶאָה לְשִׁקְרָא,
הַהְוָא צְרוֹרָא סַלְקָא לְקִבְּלָא לְהָ
לְהַהְיָא אֹמֶאָה, כִּיּוֹן דְחֹזֵי דְאַיְהוּ דְשִׁקְרָא. בְּדַיִן
הַהְוָא צְרוֹרָא דְהַהְוָה סַלִיק, תָב לְאַחֲרָא, וַיְמִין אַזְלִין
וַשְׁטִין, וַאֲתַזּוֹן דְהַהְוָא צְרוֹרָא, פְרַחַן גַו תְּהוֹמָיִם,
וַאֲתַבְדֵּן, וַבְעָן מִיא לְסַלְקָא לְחַפְּזִיא עַלְמָא,
וַאֲהַדֵּר, וַלְאַהַדֵּר אַלְיהָ בְמַלְקָדִמִין.

לשון הקידוש

הַקְדוּשׁ, וַהֲטִיבָא אַתָּה בְתוֹךְ הַתְהוּם,
וּבְשֻׁעַתָּה שְׁנַשְׁבָּעִים בְּנֵי אָדָם שְׁבוֹעָה
לְשִׁקְרָא, אַתָּה הַצְרוֹר עֹולָה לְקִבְּלָא אַתָּה
אֹוֹתָה שְׁבוֹעָה. כִּיּוֹן שְׁרוֹאָה שְׁהָוָא שִׁקְרָא,
אוֹ אַתָּה צְרוֹר שְׁהָיָה עֹולָה שְׁבָא לְאַחֲרָא,
וְהַמִּים הַוְלָכִים וְשְׁטִים, וְהַאֲוִיתּוֹת שְׁלָל
אַתָּה צְרוֹר פּוֹרָחות לְתוֹךְ הַתְהוּמָות
וּמִתְפּוֹרוֹת, וַרְוִצִים הַמִּים לְכִסּוֹת אַתָּה
הַעוֹלָם וְלַחֲזִירָוּ בְמַוְקָדִים,

עד דזמין (נ"א רטמי) קדשא בריך הוא, לחדר ממנה,
יעזריאיל, די ממנה על שבעין מפתחון, ברוז
דשמא קדישא, ועל לגביה זה הוא צורא, וחקיק
ביה אתוון במלקדים, ובדין אתקים עלמא
ואהדרו מין לדוכתיהו. (נ"א זה הוא צורא וניש לחו לאתוון
דשמא קדישא וחקיק לחו במלקרים ואהדרו מין לדוכתיהו ובדין אתקים עלמא)
על דא כתיב לא תשא את שם ה' אליהך לשוא.

רעה מהימנה

פקודא י"ב, לאומאה בשמיה בארכ קשות. ומאן דאומי
שבועה, הוא כליל גריםיה, באינון ז' דרגין עלאיין,
דשמא דקודשא בריך הוא אתכליל בהו. וזה שיתה אינון.
ההוא בר נש דאומי אומאה דקשוט על פי בית דין, כליל
גרמיםיה בהו, והוא שביעאה, לקיימה שמא קדישא בדוכתיה.
על דא כתיב, (דברים ז) ובשמו תשבע. ומאן דאומי אומאה
למנא ולשקרא, גרים לההוא אחר דלא יתרקיים בדוכתיה.

לשון הקודש

רעיה מהימנה

מצוה י"ב - להשבע בשמו בדרך
אמת. וכי ששבע שבועה הוא כולל
את עצמו באוון שבע דרגנות עליזנות
שהשם של הקודש ברוך הוא נכלל
בהן. והרי הם שש. אותו אדם ששבע
שבועת אמרת על פי בית דין, כולל את
עצמו בהן, והוא שביעי לקיים את השם
הקדוש במקומו, ועל כן כתוב לא

עד שטומין (שרוטט) הקדוש ברוך הוא
למנה אחד, יעരיאיל, שמנה על
שבעים מפתחות בסוד של השם
הקדוש, ונכנס לאותו צור, וחוקק בו
אותיות במו מקדם, ואנו מתקים העולם
וחזירים הרים למקוםם, (שאotto צור ובורגש את
האותיות של השם הקדוש וחזק אונן בכתולח, חזירים הרים
למקומות, ואנו מתקים העולם) ועל זה ברוח לא
תשא את שם ה' אליהך לשוא.

אוֹמָאָה לְקִיּוֹמָא פְקוּדָא דְמַארִיה, דָא אֵיתָו שְׁבוּעָה דְקָשׁוֹט,
בְּדַהֲוָא יֶצֶר הָרָע מִקְטָרָג לְבָר נְשָׁה, וּמִפְתָּחָה לְיה
לְמַעֲבָר עַל פְקוּדָא דְמַארִיה. דָא אֵיתָו אוֹמָאָה דְמַארִיה אֲשֶׁתְּבָח
בְּיה, וְאַצְטָרִיךְ לְיה לְבָר נְשָׁה לְאוֹמָאָה בְּמַארִיה עַל דָא, וְאֵיתָו
שְׁבָחָא דְילִיה. וּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִשְׁתָּבָח בְּיה. בְּגַ�ן בּוֹעֵז,
דְכַתִּיב, (רות ג) חֵי יְיָ שְׁבָבִי עַד הַבָּקָר. דָהָא יֶצֶר הָרָע הַזָּה מִקְטָרָג
לְיה, וְאוֹמָי עַל דָא.

גַּדֵּר אֵיתָו לְעַילָּא, וְאַינְנוּ חַיִּים מְלָכָא, רְזָא דְרַמְמָח שִׁיְפִין,
וּתְרִיסְרִים קְטִירִין, בְּחוֹשְׁבָן וְנְגָדָר. וּעַל דָא חַמִּיר מִשְׁבּוּעָה.
חַיִּים דְמְלָכָא אַלְיִין, דִיהְיֵב חַיִין לְכָל אַלְיִין שִׁיְפִין, וְאַקְרָונְ חַבִּי
בְּגַיִן אַיְנוֹן חַיִין, וְאַיְנוֹן חַיִין נְחַתִּין מְעַילָּא לְתַתָּא. לְהַחְוָא מִקּוֹרָא
דְחַיִין. וּמְהַחְוָא מִקּוֹרָא נְחַתִּין לְתַתָּא, לְכָל אַיְנוֹן שִׁיְפִין.

שְׁבוּעָה לְקִיּוֹמָא דְרַגָּא דְלַתְתָּא, רְזָא דְשָׁמָא קְדִישָׁא. וְדָא
אַקְרִי מְלָךְ עַצְמוֹ, דְרוֹחָא עַלְאָה וְגֻפָא דְילִיה,
לְמִשְׁרִי בְּגַיִה, וְלְדִירָא בְּיה, בְּרוֹחָא דְשָׁאָרִי גּוֹ גּוֹפָא. וּעַל דָא

לשון הקודש

תְשִׁבְעָה. וּמי שְׁנַשְׁבַּע שְׁבוּעָה לְחַנְמָם גַּדֵּר הוּא לְמַעַלָּה, וְהֵם חַיִּים הַמְלָה, סָוד
וְלִשְׁקָר, גּוֹרָם לְאַוְתָה מָקוֹם שְׁלָא יִתְקַיֵּם
בְּחַשְׁבָּן וְנְגָדָר. וּעַל זה חַמְרוֹר מִשְׁבּוּעָה. בְּמִקְומוֹ.

שְׁבוּעָה לְקִים מִצּוֹת רְבָנוֹ - זֶה
שְׁבוּעָת אֶמֶת, בְּשָׂאַוְתָה יֶצֶר הָרָע מִקְטָרָג
לְאַדְמָם וּמִפְתָּחָה אָוְתוֹ לְעַבְרָה עַל מִצּוֹת
רְבָנוֹ. זֶה שְׁבוּעָה שְׁחַקְדוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא
מִשְׁתָּבָח בּוֹ, וְאַזְרִיךְ לְאַדְמָם לְהַשְׁבַּע
בְּרָבָנוֹ עַל זֶה, וְהֵוָא שְׁבָחוֹ, וְהַקְדוֹשׁ
בְּרוֹךְ הוּא מִשְׁתָּבָח בּוֹ, בְּמוֹ בְּעֵן,
שְׁבָתוֹב הֵי הָיָה שְׁבָבִי עַד הַבָּקָר. שְׁהָרִי
יֶצֶר הָרָע הָיָה מִקְטָרָג לוֹ, וּנְשַׁבַּע עַל זֶה.

אָקְרֵי מֶלֶךְ עַצְמוֹ דָּרוֹחָא עַלְאָה תָּאִיבָה דִילִיה לְמִשְׁרֵי בְּגֻווָה עַצְמוֹ דְהַהוּא דְסִתְיר לְעַיְלָא. וּבְגַיְן פֵּה, מִאן דְאוֹמֵר בְקַשׁוֹט, הַזָּא מִקְיָים לְהַהוּא אַתָּר, וּכְדֹא קָאי הָאֵי אַתָּר מִקְיָים, מִקְיָים כָּל עַלְמָא. נִדְרֵר שְׂרִיאָא עַל כָּלָא, עַל מִצְוָה, וּעַל רְשׁוֹתָא דְלָאו חֲבִי בְשִׁבּוּעָה, וְחֲבִי אָוקְמָוָה חֲבָרִיאָא. (ע"כ רְעֵיאָה מַהִימָנָה). (דף צ"ב ע"א).

זה:

זָכָר אֶת יוֹם הַשְּׁבָת לְקָדְשׁוֹ. (שמות כ) **דָא אֵיהוּ רְזָא** דְבָרִית קְדִישָׁא. וּבְגַיְן דְבָהָאִי בְּרִית קִיְמָיו פָל מִקּוֹרִין דְשִׁינְפִּי גּוֹפָא, וְאֵיהוּ כָלָל כָלָא. בְּגֻווָנָא דָא, שְׁבָת אֵיהוּ כָלָלָא דְאַזְרִיקְתָא, וּכְלָל רְזִין דְאַזְרִיקְתָא בֵיהַ תְּלִין, וּקְיָמָא דְשְׁבָת, בְּקְיָמָא דְכָל אַזְרִיקְתָא, מִאן דְגַטִיר שְׁבָת, בְּאַילָוּ נְטִיר אַזְרִיקְתָא כָלָא.

רְעֵיאָה מַהִימָנָה

פְּקוּדָא כ"ד, לְמַהְוֵי דְכִיר יוֹם הַשְּׁבָת, בִּמְהָדָאת אָמֵר זָכָר אֶת יוֹם הַשְּׁבָת לְקָדְשׁוֹ. **רְזָא** דְשְׁבָת, **הָא אָוקְמָנָא**

לשון הקודש

זה נקרא מלך עצמו, שרומ עליונה השתווקות שלה לשירות בתוכו עצמו של ההוא הנסתיר למעליה. ומשום לכך מי שנשבע באמתה, הוא מקיים את אותו מקום, ובשעומד במקום זהה מקיים, מקיים את כל העולם. הנדר שורה על הכל, על מצוה, ועל רשות שלא לכך בשבעה, וכך פרשוה החברים. זה:

רְעֵיאָה מַהִימָנָה

מִצְוָה כ"ד - לחיות זוכר את יום הַשְּׁבָת, כמו שנאמר זכור את יום

בכל אינון הוכחת, יומא דוכרנא דג'יהא רעלמא ואיהו כללא האורייתא. ומאן הנטיר שבת, באילו נטיר אורניתא כלא. זהה אתמר, דוכרנא דשבת, לך שא ליה בכל זני קדושים. מאן דארבר למילכתא, אצטראיך לברכאה ליה, מאן דארבר שבת, צרידך לך שא ליה זהה אתמר.

זוכר לדבורה איה. שמור איה לנויקבא. (ויא בלא פרודיא) يوم שבת, רוא רכל מהימנותא, רתלייא מרישא עלאה, עד סופא רכל דרגין, שבת איהו כלא.

תלת דרגין אינון, ובכללו אקרזון שבת. שבת עלאה. שבת דיומה. שבת דיליליא.

השלמה מההשומות (סימן ח)

ברוזא דשמור דבר ליליה. זהה היא תורה ה', תורה שבעל פה. משה קיבל תורה מסיני ומסירה ליהושע ונגו' וזה אתערז על תורה שבעל פה, באילו תורה שבסכתה היא כתיב (דברים ל"א) ניצו

לשון הקודש השותייה מהראש העליון עד סוף כל השבת לךשו. סוד של שבת, הרי בארכנו בכל אותן מקומות, يوم זברון של מנicha של העולם, והוא כלל של תורה. וכי שטומר שבת באילו שמר כל התורה. והרי נתבאר, זברון של שבת לקדש אותה בכל מיני קדושים. מי שטומר את הפלך, צרידך לברך אותו. מי שטומר שבת, צרידך לברך אותה, והרי נתבאר.

זוכר הוא לובה. שמור הוא לנויקבא. וזה ביל פרודיא يوم שבת הסוד של כל האמונה,

השלמה מההשומות (סימן ח)
בפוד של שמור, דבר, ליליה. זו היא תורה ה', תורה שבעל פה. משה קיבל תורה מסיני ומסירה ליהושע ונגו', והרי התעוררו על תורה שבעל פה, שאלו תורה שבסכתה הרי בתוב, (דברים לא) ניצו

מֹשֶׁה אֶת הַלּוּיִם נְשָׂאי אָרוֹן בְּרִית יְיָ לְאמֹר לְקַחْ
אֶת סְפִיר הַתּُוֹרָה הַזֶּה, וְדֹא לְלִיוֹאֵי אֲתֹהֶזְיָ לְהָאֵי.
לְהָאֵי דָאָחִיד בְּשִׁמְשָׁא. וּמְלָכָא דָאָתִיא מְגִיה,
מֹשֶׁה. נְהִיר לֹזֶן לִיְשָׂרָאֵל אַרְבָּעִין שְׁנִין שְׁמִשָּׁא
בְּיוֹמָא, וַתּוֹרָת ה' דֹא מְעַלִּי דְשִׁבְתָּא בְּרוֹא חָדָא
וּכְבוֹן: (עד כאן מההשומות).

וּבְלָהּוּ חָדָר וְאָקְרֵי כָּלָא שְׁבָת. וְכָל חָדָר, בְּכָד אֲיָהוּ שְׁלִטָּא, נְטִיל
לְחַבְרוֹי, וּמִינֵן לֹזֶן בְּחַדְרִיה, בְּהַחְוֹא שׁוֹלְטָנוּ רִילִיה. וּכָד
הָאֵי אָתֵי לְעַלְמָא, בְּלָהּוּ אֲתִין וּזְמִינִין בְּחַדְרִיה.

בְּכָד אָתֵי לְלִילִיא, וּמִינֵן בְּחַדְרִיה לְשִׁבָת דִימָמָא, וּמִינֵן לִיה
בְּחַיְלִיה, וְאַתְטָמֵר בְּחַדְרִיה. בְּיַוֵּן דָהָאֵי אֲתִיא, שְׁבָת
עַלְאָה אֲתִמְשָׁה עַלְיָה, וּבְלָהּוּ גְנִיזָן בְּחַיְלָא דְלִילִיא וּבְגִין דֹא
סְעִירָתָא דְלִילִיא חָמוֹר מְבִימָמָא (ס"א כְּדִבְרִיםָמָא).

בְּכָד אָתֵי יְמָמָא, וּמִינֵן בְּחַדְרִיה לְתְרִין אַלְיִין אַחֲרֵנִין, דְרִגָּא עַלְאָה
וּדְרִגָּא תְתָאָה, דֹא דְאַנְהִיר לִיה, וְדֹא דְאַתְגָּהִיר מְגִיה.

לשון הקודש

מֹשֶׁה אֶת הַלּוּיִם נְשָׂאי אָרוֹן בְּרִית ה' הַשְּׁלֹטֹן שָׁלָה. וּבְשׂוֹה בָא לְעוֹלָם, בְּלָם
לְאָמֵר. לְקַמֵּת אֶת סְפִיר הַתּُוֹרָה הַזֶּה, וְנֵה
הַלּוּיִם רְאוּיִם לְכָה, לִיה שָׁאָחוּי בְשִׁמְשָׁה.
וְהַמֶּלֶךְ שָׁבָא מִמְנוּ - מֹשֶׁה, הָאֵיר לְהָם
לִיְשָׂרָאֵל אַרְבָּעִים שְׁנִים שְׁמֵשׁ בַּיּוֹם,
וַתּוֹרָת ה' - וְהָעָרָב שְׁבָת בְּסֻוד אַחֲר
וּכְבוֹן:
וּבְלָוּ אֶחָת, וְהַכֵּל נְקָרָא שְׁבָת. וְכָל
אֶחָת בְּשָׁהְיָא שׁוֹלְטָה, לְזַקְחָת אֶת
חַבְרוֹתֶיהָ וּמִמְנֶה אָוֹתָן עַמָּה בְּאוֹתוֹ

חָמוֹרָה מְבִיּוֹם (כמו של הַזֶּה).
בְּשִׁבָּא הַיּוֹם, מִזְמִינֵן עַמּוּ אֶת שְׁתִי
הַאֲחֻרוֹת הַלְלוּי - דְרִפָּה עַלְיוֹנָה וּדְרִגָּה

וכליא בחרדא אקרי שבת, ושלטין ביומא דשבת. ואלein תלתה דרגין, איןון בללא ורוא דכל אוריותא, תורה ששבכתה, נביאים וכתובים. מאן דגיטיר שבת, גיטיר אוריותא כלא.

תרין מרגל איןון, וחד סיכטה בהרייה, בגויה, דקאים בין האי ובין האי. מרגלא עלאה לית ביה גוון, לית בה חיון באתגלייא.

האי מרגלא, בד שארי לאתגלייא, נהרין, ז' אתוון גלייףין, בלטין ונצין ובקעין בקיין וקסטרין, נהרין כל חד וחד. איןון ז' אתוון, איןון תрин שמהן מחקקין בההוא מרגלא. וביום דשבת, נצין נהרין, ופתחין פתחין, ונפקי ושלמי. איןון אהיה יה"ו, מתרצצי אתוון, ובנציצו דלהון, אלאין דא ברא, נהרין דא ברא.

ובד עליין דא ברא, נהרין דא מגו דא, בתרין גוונין. חד גוון חור, וחד גוון סומק. ומאיןון תрин גוונין, אתעבדרו תрин שמהן אחרני, עד דסלקיין אתוון לשבע שמהן.

לשון הקודש

תחתונה, זו שמאיירה לה וזה שנוארה ממנה, וכן באתת נקראות שבת, השולטות ביום שבת. ושליש הרגנות הלו הן בליל וסוד של בל התורה, תורה שביבת, נביאים וכתובים. מי ששורר שבת, שומר את בל התורה. שטי מרגליות הן, יותר אחד עפן בתוכן שעופד בין זו ובין זו. הרגלית העליונה אין בה גוון, ואין בה פראה בחתגולות. הרגלית הזו, בשמתהילה להתגלוות, מאירות שבע אותיות חקוקות בולטות ונוצצות, ובוקעות בקעים והבלות

א' נֶפֶךְ וְנִצְיָזֶן, וְעַל בָּאת וִי, וְנִהְרֵין תְּרוּוֹיִיהוּ, בְּתִרְיֵן גּוֹנוֹגִין,
וְאַיִלּוֹן תְּרֵיֵן שְׁמַהּוֹן, חֶד אֲקָרִי יְהֻוָּה, וְחֶד אֲקָרִי אֶל, וְנִהְרֵין
פְּחָדָא. ה' נֶפֶךְ וְנִצְיָזֶן, וְעַל בָּאת הֵי, וְנִהְרֵין תְּרוּוֹיִיהוּ, בְּתִרְיֵן
גּוֹנוֹגִין, וְאַיִלּוֹן תְּרֵיֵן שְׁמַהּוֹן, חֶד אֲקָרִי יְהֻזָּה רֹאָה דָּאָלָהִים. וְחֶד
אֲקָרִי אֱלֹהִים. וְנִהְרֵין בְּפְחָדָא. י' עַל בֵּי, וְנִהְרֵין וְנִצְיָזֶן בְּפְחָדָא,
וְעַלְיוֹ דָא בְּדָא, וְנִהְרֵין תְּרוּוֹיִיהוּ, גְּלִיפִין מְחַקְקָוּ בְּפְחָדָא, וְאַיִלּוֹן
וְקָפָן רִישָׁא, נִהְרֵין מְנִצְיָזֶן עַנְפִין סְלִקִין מְהָאי סְטָרָא, וְמְהָאי
סְטָרָא, וְאַיִלּוֹן חֶד סְרִי עַנְפִין.

וְאַלְיֵין תְּרֵיֵן אַתְּוֹן דְּנִהְרֵן, מְתַחְבָּקוּן דָא בְּדָא, אַיִלּוֹן יְהֻזָּה
יְהֻזָּה מְצָפִץ מְצָפִץ, בְּרוֹא דְּתַלְיִסְרָר מְכִילָן דְּרָחָמִי.
וְאַלְיֵין תְּרֵיֵן אַתְּוֹן, בְּדָעַלְיֵין דָא בְּדָא, וּבְדָעַתְחַבְּקוּן דָא בְּדָא,
(וכְּדָעַתְחַבְּקוּן דָא בְּדָא) וְקָפָן רִישָׁא, נִהְרֵן וְמְנִצְיָזֶן עַל פְּלָא, בְּאַיִלּוֹן
חֶד סְרִי עַנְפִין, דְּנִפְקָיִן בְּכָל (דף צ"ב ע"ב) סְטָר.

ה' דְּאַשְׁתָּאָר, אִיהִי סְלִקָּא בְּשָׁמָא חֶד, לְאַתְּחַבְּרָא בְּהַרְיִיחָן
וְאִיהִי אָדָנִי. וּכְלָלֵי אַלְיֵין שְׁמַהּוֹן, בְּלָטִין וְנִצְיָזֶן וְנִפְקִי וְשְׁלָטִי

לשון הקידוש

א' יְוָצָא וְנִזְכִּין, וְנִבְנֵס בְּאוֹת וִי, וּמְאִירִים
שְׁנִיהם בְּשָׁנִי גּוֹנוֹגִים. וְאַוְתָם שְׁנִי שְׁמוֹת,
אֶחָד נִקְרָא יְהֻזָּה, וְאֶחָד נִקְרָא אֶל,
וּמְאִירִים בְּאֶחָד. ה' יְוָצָאת וְנִזְכִּתָּה,
וְנִבְנֵס בְּאוֹת הֵי, וּמְאִירִות שְׁתִיָּהֶם
בְּשָׁנִי גּוֹנוֹגִים, וְאַוְתָם שְׁנִי שְׁמוֹת, אֶחָד
נִקְרָא יְהֻזָּה, סְוד שְׁלָל אֱלֹהִים, וְאֶחָד
נִקְרָא אֱלֹהִים, וּמְאִירִים בְּאֶחָד. י' נִבְנֵס
בֵּי, וּמְאִירִות וְנִזְכִּיות בְּאֶחָת, וְנִבְנֵס
וּבֵו וּמְאִירִות שְׁתִיָּהֶן, תְּקִיקּוֹת חֲקוֹקוֹת
בְּאֶחָת, וְהֵן וְקָפּוֹת רָאשָׁה, מְאִירִות
וְנִזְכִּיות, הַעֲנֵפִים עַוְלִים מִן הַצָּדָה וּמִן